

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ 21^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ, ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ 007/2022 ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022 ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ 026/2022 ΤΗΣ 29ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2022 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ

Το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (στο εξής: κανονισμός για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία), και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 2, τα άρθρα 25, 26, 27 και το άρθρο 34 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας που θεσπίστηκε από το συλλογικό όργανο στις 12 Οκτωβρίου 2020, και ιδίως τα άρθρα 42 και 57,

Εκτιμώντας την ανάγκη να εξασφαλιστεί μια συνεκτική πολιτική ποινικής δίωξης και να καταπολεμηθούν αποτελεσματικά τα εγκλήματα κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Λαμβάνοντας υπόψη την πρόταση του Ευρωπαίου γενικού εισαγγελέα, η οποία βασίζεται στα συμπεράσματα της ειδικής ομάδας εργασίας των ευρωπαίων εισαγγελέων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις προτεραιότητες, την έρευνα και την πολιτική δίωξης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας καθορίζονται στο παράρτημα 1, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης.

Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κριτήρια ανάληψης εκκρεμών υποθέσεων που αφορούν αξιόποινες πράξεις που εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

και διαπράχθηκαν μετά τις 20 Νοεμβρίου 2017 καθορίζονται στο παράρτημα 2, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης.

Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κριτήρια για τη μη ανάληψη υποθέσεων από τους (τις) ευρωπαίους(-ες) εντεταλμένους(-ες) εισαγγελείς καθορίζονται στο παράρτημα 3, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης.

Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κριτήρια παραπομπής των υποθέσεων στις αρμόδιες εθνικές αρχές καθορίζονται στο παράρτημα 4, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της έκδοσής της.

Λουξεμβούργο, 21 Απριλίου 2021.

Εκ μέρους του συλλογικού οργάνου,

Laura Codruța KÖVESI

Ευρωπαϊά γενική εισαγγελέας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ, ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΩΞΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ¹

Σύμφωνα με την παράγραφο 24 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου (στο εξής: ο κανονισμός για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία), το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας λαμβάνει αποφάσεις επί στρατηγικών θεμάτων, μεταξύ άλλων για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων και της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας για την έρευνα και τη δίωξη. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2² του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, το συλλογικό όργανο λαμβάνει αποφάσεις για στρατηγικά θέματα, ιδίως για την εξασφάλιση της συνέπειας, της αποτελεσματικότητας και της συνοχής της διωκτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα κράτη μέλη.

Το άρθρο 25 παράγραφος 1 ορίζει ότι «η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της είτε κινώντας έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 26 είτε αποφασίζοντας να χρησιμοποιήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 27».

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κινεί έρευνα όταν λαμβάνει σχετικές πληροφορίες σχετικά με οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη τελείται ή έχει τελεστεί για την οποία θα μπορούσε να είναι αρμόδια και για την οποία μια δικαστική αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου ενός κράτους μέλους δεν έχει κινήσει έρευνα.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να αποφασίσει να κάνει χρήση του δικαιώματος ανάληψης υπόθεσης όταν δικαστική αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου κράτους μέλους έχει κινήσει έρευνα σχετικά με αξιόποινη πράξη για την οποία η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα μπορούσε να ασκήσει την αρμοδιότητά της.

Το άρθρο 40 παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (στο εξής: «ΚΔ») προβλέπει ότι κατά την επαλήθευση για τους σκοπούς της ανάληψης υπόθεσης αξιολογούνται πρόσθετα κριτήρια, ιδίως:

- α. η ωριμότητα της έρευνας·
- β. η συνάφεια της έρευνας ως προς τη διασφάλιση της συνοχής της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη·
- γ. οι διασυνοριακές πτυχές της έρευνας·
- δ. η ύπαρξη οποιουδήποτε άλλου ειδικού λόγου που υποδηλώνει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι καταλληλότερη για να συνεχίσει την έρευνα.

Στο πλαίσιο αυτό, το συλλογικό όργανο καθορίζει τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές που λαμβάνονται υπόψη από τους(τις) Ευρωπαίους(-ες) εντεταλμένους(-ες) εισαγγελείς όσον αφορά τις προτεραιότητες και την πολιτική έρευνας και δίωξης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας:

¹ Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αναπαράγονται όπως εγκρίθηκαν με την απόφαση 029/2021 του συλλογικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας της 21^{ης} Απριλίου 2021 και τροποποιήθηκαν με την απόφαση 026/2022 του συλλογικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας της 29^{ης} Ιουνίου 2022.

² Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, τα άρθρα που αναφέρονται στο παρόν είναι άρθρα του «κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία».

1. Κίνηση έρευνας

- α) Σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, «τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης και οι αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο γνωστοποιούν χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κάθε αξιόποινη συμπεριφορά ως προς την οποία η Εισαγγελία θα μπορούσε να ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με το άρθρο 22 και το άρθρο 25 παράγραφοι 2 και 3». Αυτός είναι ο κύριος δίαυλος που επιτρέπει στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία να ασκεί τις αρμοδιότητές της κινώντας έρευνα.
- β) Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης, καθώς και οι αρχές των κρατών μελών, αποτελούν τις κύριες πηγές υποβολής στοιχείων για αξιόποινες συμπεριφορές. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί επίσης να λαμβάνει άμεσες πληροφορίες από άλλες πηγές, όπως καταγγελίες από φυσικά και νομικά πρόσωπα. Πράγματι, το άρθρο 26 παράγραφος 1 προβλέπει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κινεί έρευνα όταν «υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται» ότι τελείται ή έχει τελεστεί αξιόποινη πράξη που εμπίπτει στην αρμοδιότητά της, χωρίς να αναφέρεται συγκεκριμένη πηγή.
- γ) Το άρθρο 24 παράγραφος 1 παραπέμπει στο άρθρο 22 και στο άρθρο 25 παράγραφοι 2 και 3, πράγμα που σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι – κατά πρώτο λόγο – η μόνη αρχή που είναι αρμόδια να εκτιμήσει αν θα πρέπει να ασκήσει την αρμοδιότητά της. Αυτό περιλαμβάνει περιπτώσεις όπου υπάρχει πιθανή συντρέχουσα αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των εθνικών εισαγγελικών αρχών. Το άρθρο 24 παράγραφος 1 προβλέπει έναν δίαυλο γνωστοποίησης της υποβολής στοιχείων για αξιόποινη συμπεριφορά απευθείας και αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ο οποίος δεν μπορεί να περιλαμβάνει τις εθνικές δικαστικές αρχές ως ταυτόχρονους ή συντρέχοντες αποδέκτες της γνωστοποίησης. Στην περίπτωση αυτή, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης, καθώς και οι αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, υποβάλλουν τα στοιχεία της αξιόποινης συμπεριφοράς απευθείας και αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Η γνωστοποίηση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 αποσκοπεί στην ενεργοποίηση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σχετικά με την άσκηση της αρμοδιότητάς της με την κίνηση έρευνας· ως εκ τούτου, απευθύνεται μόνο στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.
- δ) Ως εκ τούτου, η υποβολή στοιχείων αξιόποινων πράξεων από τις προαναφερθείσες αρχές πρωτίστως και αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα αποτρέψει την παρέμβαση στις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και στις ερευνητικές δράσεις της. Αυτή η αποκλειστική γραμμή υποβολής στοιχείων θα αποτρέψει τον κίνδυνο παράλληλων ερευνών και τις αρνητικές συνέπειές τους, καθώς και μια σοβαρή δυσλειτουργία του μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπεται στον κανονισμό.
- ε) Οι εν λόγω κανόνες δεν θίγουν το δικαίωμα των εθνικών αρχών να λαμβάνουν εγκαίρως πληροφορίες σε κάθε υπόθεση που η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίζει να κινήσει διαδικασία, δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία υποχρεούται να διαβιβάσει τις εν

λόγω πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 5 και το άρθρο 26 παράγραφος 7.

2. Ανάλυση έρευνας

- α) Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με αξιόποινη πράξη για την οποία θα μπορούσε να ασκήσει την αρμοδιότητά της αφού δικαστική αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου κράτους μέλους έχει ήδη κινήσει έρευνα. Οι πληροφορίες αυτές λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 και σχετίζονται με την πιθανή απόφαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να ασκήσει την αρμοδιότητά της ασκώντας το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης.
- β) Όπως προαναφέρθηκε, τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται όταν αποφασίζεται εάν θα γίνει ανάληψη υπόθεσης, για την οποία μια εθνική αρχή έχει ήδη κινήσει δικαστική έρευνα, είναι διαφορετικά από εκείνα που σχετίζονται με την κίνηση έρευνας.
- γ) Εν αναμονή της απόφασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σχετικά με την ανάληψη, η εθνική αρχή εξακολουθεί να μπορεί να διενεργεί έρευνες, δεδομένου ότι - σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 5 - η εθνική αρχή υποχρεούται να μην διενεργεί περαιτέρω έρευνες μόνο μετά την άσκηση του δικαιώματος ανάληψης υπόθεσης από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Αφού παρέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, και προτού η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία λάβει απόφαση επί της ανάληψης, η εθνική αρχή εμποδίζεται μόνο να λάβει οποιαδήποτε απόφαση που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να εμποδίσει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία να ασκήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης.
- δ) Σημειώνεται περαιτέρω ότι το άρθρο 24 παράγραφος 2 προβλέπει ότι μόνο «εάν η αρμόδια δικαστική αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου» του κράτους μέλους κρίνει ότι η έρευνα που διενεργεί αφορά αξιόποινη πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 22 και στο άρθρο 25 παράγραφοι 2 και 3, η εν λόγω αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Δεδομένου ότι οι αξιόποινες πράξεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας δεν απαριθμούνται σε «κλειστό κατάλογο αξιόποινων πράξεων» και, ως εκ τούτου, δεν είναι πάντα άμεσα αναγνωρίσιμες, η αρμόδια εθνική αρχή μπορεί να χρειαστεί να προβεί σε αρχική αξιολόγηση πριν ενημερώσει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.
- ε) Ωστόσο, μόνο και αποκλειστικά σε σχέση με τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 3, η αρμόδια δικαστική αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου του κράτους μέλους μπορεί να θεωρήσει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της. Σε κάθε περίπτωση, η αρμόδια εθνική αρχή υποχρεούται να ενημερώσει σχετικά την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.
- στ) Σε περίπτωση που η εθνική αρχή δεν πιστεύει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να ενημερωθεί, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί, ωστόσο, να ασκήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης αφού λάβει πληροφορίες από άλλες πηγές και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 3 και, κατά συνέπεια, στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

3. Κατευθυντήριες γραμμές για την άσκηση της αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

3.1. Γενικοί κανόνες

- α) Σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης, καθώς και οι αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, υποβάλλουν αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία στοιχεία κάθε αξιόποινης πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 22 και στο άρθρο 25 παράγραφοι 2 και 3.
- β) Για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, η εκτίμηση της ζημίας που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί στα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνει υπόψη:
 1. την πραγματική απώλεια πόρων ή περιουσιακών στοιχείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και/ή την απώλεια που θα μπορούσε να έχει προκληθεί εάν η αξιόποινη πράξη είχε τελεσθεί σύμφωνα με την πρόθεση του δράστη/των δραστών·
 2. την αξία της σύμβασης, σε υποθέσεις που σχετίζονται με δημόσιες συμβάσεις, όταν η συμπεριφορά δεν προκάλεσε πραγματική υλική ζημία στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, αλλά η σύμβαση δεν θα είχε ανατεθεί χωρίς τη δόλια δραστηριότητα.
- γ) Όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίζει να ασκήσει την αρμοδιότητά της για αξιόποινη πράξη που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφοι 2 ή 3 ή του άρθρου 25 παράγραφοι 2 ή 3, και είναι προβλέψιμο ότι μια τέτοια απόφαση θα μπορούσε να οδηγήσει σε σύγκρουση αρμοδιοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 6, τόσο η απόφαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας όσο και οι πληροφορίες προς το κράτος μέλος είναι τεκμηριωμένες και περιέχουν ειδική αιτιολόγηση σχετικά με την αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας για την πραγματική υπόθεση.

3.2. Άσκηση της αρμοδιότητας με την κίνηση έρευνας σχετικά με πληροφορίες που αφορούν αξιόποινη συμπεριφορά, τις οποίες λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 ή από άλλες αυτόνομες πηγές

- α) Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της σχετικά με οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1, η οποία εμπίπτει στην ουσιαστική, εδαφική, προσωπική και χρονική αρμοδιότητά της.
- β) Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της για αξιόποινες πράξεις που αφορούν τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, εάν η εγκληματική δραστηριότητα της εν λόγω εγκληματικής οργάνωσης επικεντρώνεται στη διάπραξη αξιόποινης πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1. Στην περίπτωση αυτή, και με την επιφύλαξη του άρθρου 25 παράγραφος 3, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κινεί

τη διαδικασία έρευνας ανεξάρτητα από την ταυτόχρονη παρουσία άλλων υποκείμενων αξιόποινων πράξεων και ανεξάρτητα από τη ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης από τις αξιόποινες πράξεις που δεν αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1.

- γ) Όταν η παράνομη δραστηριότητα μιας τέτοιας εγκληματικής οργάνωσης αντιμετωπίζεται εξίσου σε διάφορους τομείς και εάν ο σκοπός της διάπραξης μίας ή περισσότερων από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 συνάδει με την πρόθεση διάπραξης άλλων αξιόποινων πράξεων, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της μόνο εάν συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
1. η μέγιστη ποινή που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για την αξιόποινη πράξη που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 1 είναι αυστηρότερη από τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται για άλλη υποκείμενη αξιόποινη πράξη, και ο διαχωρισμός της έρευνας θα ήταν επιζήμιος για την αποτελεσματική διεκπεραίωση της έρευνας ή της δίωξης, εις βάρος της δικαιοσύνης, ή θα μπορούσε να βλάψει τις διαδικαστικές εγγυήσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα των κατηγορουμένων ή των θυμάτων. Εάν η μέγιστη ποινή για την αξιόποινη πράξη που δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας είναι αυστηρότερη, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να εξακολουθήσει να ασκεί την αρμοδιότητά της, εάν η εν λόγω αξιόποινη πράξη ήταν καθοριστικής σημασίας για τη διάπραξη της αξιόποινης πράξης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 1, εάν έχει διαπραχθεί για να διασφαλιστεί η ατιμωρησία πράξεων για τις οποίες είναι αρμόδια η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ή εάν υπήρξε καθοριστικής σημασίας για οποιαδήποτε συναλλαγή, μεταβίβαση ή διάθεση των προϊόντων της αξιόποινης πράξης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 1.
 2. υπάρχει λόγος να εικάζεται ότι η ζημία που προκαλείται ή ενδέχεται να προκληθεί στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης από την εν προκειμένω παράνομη δραστηριότητα υπερβαίνει τη ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί σε άλλο θύμα.
 3. η έρευνα ενδέχεται να έχει επιπτώσεις σε επίπεδο Ένωσης ή να βλάψει τη φήμη της Ένωσης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η φήμη της Ένωσης ενδέχεται να διακυβευθεί σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο.
- δ) Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα ασκεί την αρμοδιότητά της όσον αφορά κάθε άλλη αξιόποινη πράξη που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την αξιόποινη συμπεριφορά που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 1, σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 3 και το άρθρο 25 παράγραφος 3 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Μια αξιόποινη πράξη θεωρείται άρρηκτα συνδεδεμένη με άλλη αξιόποινη πράξη, μεταξύ άλλων, όταν:
1. η χωριστή απόφαση σχετικά με το αν θα ασκηθεί δίωξη κατά της μίας εξ αυτών μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα συνέπειες *ne bis in idem* στην έρευνα, τη δίωξη ή τη δίκη της άλλης.

2. και οι δύο αξιόποινες πράξεις διαπράχθηκαν μέσω της ίδιας υλικής δραστηριότητας και διαπράχθηκαν με την ίδια πρόθεση·
 3. το σύνολο των πραγματικών περιστατικών που συνθέτουν τις εν λόγω αξιόποινες πράξεις πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ίδιου αξιόποινου σχεδίου προκειμένου να επιτευχθεί ο ίδιος κοινός στόχος·
 4. η συγκεκριμένη παράνομη συμπεριφορά που συνθέτει τη μία από τις αξιόποινες πράξεις συνδέεται χρονικά, χωρικά και κατά αντικείμενο με την άλλη, αποτελώντας ένα αδιαχώριστο σύνολο·
 5. τα γεγονότα που συνδέονται με τις εν λόγω αξιόποινες πράξεις συνδέονται μεταξύ τους κατά τρόπο ώστε μια χωριστή έρευνα, δίωξη ή εκδίκαση των αξιόποινων πράξεων σε διαφορετικές διαδικασίες να διασπάσει τεχνητά τη σειρά των γεγονότων που αποτελούν τη φυσική διαδικασία δράσης.
- ε) Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2017/1371 της ΕΕ, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της όσον αφορά αξιόποινες πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που αφορούν περιουσιακά στοιχεία³ προερχόμενα από αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1.
- στ) Όταν οι δραστηριότητες νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες αφορούν τόσο περιουσιακά στοιχεία που προέρχονται από αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 όσο και από οποιεσδήποτε άλλες αξιόποινες πράξεις, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της:
1. αν η μέγιστη ποινή που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο για τη βασική αξιόποινη πράξη που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 1 είναι πιο αυστηρή σε σύγκριση με τη μέγιστη ποινή που επιβάλλεται για άλλη βασική αξιόποινη πράξη, εκτός αν η τελευταία αυτή αξιόποινη πράξη υπήρξε καθοριστική για την τέλεση της αξιόποινης πράξης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 1·
 2. εάν η αξία των περιουσιακών στοιχείων που προέρχονται από αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 είναι υψηλότερη από την αξία των περιουσιακών στοιχείων που προέρχονται από άλλες βασικές αξιόποινες πράξεις·
ή:
 3. εάν η έρευνα ενδέχεται να έχει επιπτώσεις σε επίπεδο Ένωσης ή να βλάψει τη φήμη της Ένωσης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η φήμη της Ένωσης ενδέχεται να διακυβευθεί σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο

³ Ο όρος «περιουσιακά στοιχεία» χρησιμοποιείται σύμφωνα με τον ορισμό που παρέχεται στις συστάσεις της Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης (FATF): «Ως «περιουσιακά στοιχεία» νοούνται περιουσιακά στοιχεία κάθε είδους, ενσώματα ή ασώματα, κινητά ή ακίνητα, υλικά ή άυλα, καθώς και τα νομικά έγγραφα ή στοιχεία, που αποδεικνύουν τίτλο ιδιοκτησίας ή δικαιώματα προς απόκτηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων» (γλωσσάριο).

3.3. Άσκηση της αρμοδιότητας με την ανάληψη έρευνας σχετικά με πληροφορίες που αφορούν αξιόποινη συμπεριφορά, τις οποίες λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της αναλαμβάνοντας μία έρευνα όταν πληρούνται τα κριτήρια που ορίζονται στο σημείο 3.2 και τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα πρόσθετα κριτήρια:

- α) η έρευνα ενδέχεται να έχει αντίκτυπο σε επίπεδο Ένωσης ή θα μπορούσε να βλάψει τη φήμη της Ένωσης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η φήμη της Ένωσης ενδέχεται να διακυβευθεί σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο·
- β) υπάρχουν υποψίες ότι υπάλληλοι ή άλλο προσωπικό της Ένωσης, μέλη των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ή άλλοι δημόσιοι λειτουργοί⁴ έχουν διαπράξει, με οποιαδήποτε ιδιότητα, την αξιόποινη πράξη·
- γ) Η έρευνα έχει διασυνοριακή διάσταση στην οποία συμμετέχουν τουλάχιστον δύο συμμετέχοντα κράτη μέλη, θέτοντας την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ως ενιαία υπηρεσία, σε πιο αποτελεσματική θέση για την έρευνα και τη δίωξη·
- δ) Η έρευνα έχει διασυνοριακή διάσταση, στην οποία συμμετέχουν τόσο συμμετέχοντα όσο και μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και/ή τρίτες χώρες, και οι εθνικές αρχές του συμμετέχοντος κράτους μέλους δεν ανέλαβαν καμία σχετική δράση ή η έρευνα έχει καθυστερήσει σημαντικά·
- ε) Η εθνική αρχή δεν προέβη, και δεν ενδέχεται ή δεν δύναται να προβεί, σε σχετικές ενέργειες για την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης·
- στ) Η εθνική αρχή δεν προέβη σε σημαντικές έρευνες·
- ζ) Επιτυγχάνεται συμφωνία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ότι η τελευταία είναι καταλληλότερη να διεξάγει έρευνα ή να ασκήσει δίωξη·
ή
- η) Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστεί μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες καταστάσεις και η αρμόδια εθνική αρχή δεν προέβη σε σχετικές ενέργειες και δεν ενδέχεται ή δεν δύναται να προβεί σε ενέργειες για την αντιμετώπισή της:
 - 1. συγκεκριμένος κίνδυνος τα προϊόντα του εγκλήματος να διασκορπιστούν, να πωληθούν, να μεταβιβαστούν ή να καταστούν μη διαθέσιμα για δήμευση·

⁴ Ο όρος «δημόσιος λειτουργός» χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 4 παράγραφος 4 και της αιτιολογικής σκέψης 10 της οδηγίας(ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (οδηγία ΠΟΣ), και του άρθρου 2 στοιχεία α), β) και γ) της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς, περιλαμβανομένων λειτουργών διεθνούς δημόσιου οργανισμού.

2. συγκεκριμένος κίνδυνος ο ύποπτος ή οι ύποπτοι να επιχειρήσουν να διαφύγουν ή προσπαθούν πράγματι να διαφύγουν τη δίωξη και τη δικαιοσύνη·
3. συγκεκριμένος κίνδυνος εκφοβισμού, βλάβης ή οποιασδήποτε προσέγγισης ενός ή περισσότερων βασικών μαρτύρων για την τροποποίηση της κατάθεσής τους·
4. συγκεκριμένος κίνδυνος καταστροφής, απόκρυψης ή μη διαθεσιμότητας σημαντικών αποδεικτικών στοιχείων
5. κίνδυνος αύξησης της ζημίας στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης·

4. Σύγκρουση αρμοδιοτήτων ή αντίδραση σε αυτές σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 6

4.1. Το νομικό πλαίσιο

- α) Σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 6 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των εθνικών εισαγγελικών αρχών σχετικά με το αν η αξιόποινη συμπεριφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 2 ή 3 ή του άρθρου 25 παράγραφος 2 ή 3, η απόφαση σχετικά με το ποιος είναι αρμόδιος λαμβάνεται από την εθνική αρχή που είναι αρμόδια να αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση αρμοδιοτήτων όσον αφορά τη δίωξη σε εθνικό επίπεδο.
- β) Παρόλο που ο κανονισμός δεν προβλέπει καμία διαδικασία για τη σύγκρουση αρμοδιοτήτων, θεωρείται ότι τόσο η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία όσο και η εθνική εισαγγελική αρχή ενδέχεται να είναι σε θέση να επιδιώξουν τη λήψη απόφασης σχετικά με το ποιος θα είναι αρμόδιος για τη διερεύνηση της υπόθεσης.
- γ) Ελλείπει ειδικής διαδικασίας θεσπιζόμενης από τον κανονισμό, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία συμμορφώνεται με τους κανόνες που θεσπίζονται από το εθνικό δίκαιο όσον αφορά την επίλυση συγκρούσεων αρμοδιοτήτων και απευθύνεται στην αρχή που ορίζεται από το εν λόγω κράτος μέλος ως η κατάλληλη για να αποφασίσει σχετικά με την ανάθεση αρμοδιότητας.
- δ) Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία λαμβάνει τις πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 μόνο σε σχέση με τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 3. Στην περίπτωση αυτή, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της μέσω του άρθρου 25 παράγραφος 6. Το άρθρο 27 παράγραφος 1 προβλέπει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίζει αν θα ασκήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης μόλις λάβει όλες τις σχετικές πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2. Η παράγραφος 61 της αιτιολογικής σκέψης αναφέρει ότι «όταν δικαστική αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου κράτους μέλους κινεί έρευνα σχετικά με αξιόποινη πράξη και φρονεί ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν θα μπορούσε να ασκήσει την αρμοδιότητά της, θα πρέπει να ενημερώνει σχετικά την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, προκειμένου να είναι σε θέση η τελευταία να αξιολογήσει αν θα πρέπει να ασκήσει την αρμοδιότητά της». Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι πλήρως αυτόνομη όσον αφορά τη διαπίστωση του κατά πόσον η αξιόποινη πράξη εμπίπτει στην αρμοδιότητά της.

- ε) Εφαρμόζοντας κατ' αναλογία το άρθρο 27 παράγραφος 3 του κανονισμού, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί επίσης να ενημερώσει την αρμόδια εθνική αρχή ότι η έρευνα έχει αξιολογηθεί από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ότι εμπίπτει στην αρμοδιότητά της και ότι προτίθεται να ασκήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης. Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια εθνική αρχή να υποβάλει τις πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 του κανονισμού.
- στ) Ωστόσο, εάν η αρμόδια εθνική αρχή διαφωνεί και αποφασίσει να επιβεβαιώσει την εκτίμησή της ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της μέσω του άρθρου 25 παράγραφος 6, το οποίο εφαρμόζεται σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των εθνικών εισαγγελικών αρχών.
- ζ) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, περιλαμβανομένου όταν η έρευνα αφορά αξιόποινες πράξεις που σχετίζονται με το οργανωμένο έγκλημα και τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, η εθνική αρχή είναι υποχρεωμένη να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 και, κατά συνέπεια, εάν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κρίνει ότι θα πρέπει να ασκήσει την αρμοδιότητά της, θα ασκήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης.
- η) Αντιστρόφως, η εθνική εισαγγελική αρχή μπορεί να εγείρει «θετική σύγκρουση»⁵ αρμοδιοτήτων σε αρκετές περιπτώσεις. Όπως προαναφέρθηκε, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ενημερώνει την αρμόδια εθνική αρχή για κάθε απόφαση άσκησης ή μη άσκησης της αρμοδιότητάς της, σύμφωνα με τα άρθρα 25 παράγραφος 5, 24 παράγραφος 7, 26 παράγραφος 2, 26 παράγραφος 7 και 27 παράγραφος 7. Όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ασκεί την αρμοδιότητά της, είτε με την κίνηση είτε με την ανάληψη έρευνας, σε σχέση με οποιαδήποτε αξιόποινη συμπεριφορά που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 2 ή 3 ή του άρθρου 25 παράγραφος 2 ή 3, η εθνική εισαγγελική αρχή έχει το δικαίωμα - αφού λάβει τις σχετικές πληροφορίες - να ζητήσει από την αρμόδια εθνική αρχή να λάβει απόφαση σχετικά με το ποιος θα είναι αρμόδιος για τη διερεύνηση της υπόθεσης.
- θ) Όσον αφορά πιθανή «αρνητική σύγκρουση»⁶ αρμοδιοτήτων, οι εθνικές αρχές δεν μπορούν να διαβιβάσουν ή να παραπέμπουν υποθέσεις στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, αλλά μπορούν μόνο να ενημερώνουν την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2. Μετά την αξιολόγηση των πληροφοριών, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να αποφασίσει να μην ασκήσει την αρμοδιότητά της και δεν χρειάζεται να εγείρει καμία «αρνητική σύγκρουση». Στην περίπτωση αυτή, η έρευνα θα παραμείνει στην αρμοδιότητα της αρμόδιας εθνικής αρχής.
- ι) Ωστόσο, η αρμόδια εθνική αρχή μπορεί να εγείρει «αρνητική σύγκρουση» οποτεδήποτε η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίσει να μην ασκήσει την αρμοδιότητά της σε σχέση με

⁵ Η «θετική σύγκρουση» στο παρόν αναφέρεται σε καταστάσεις όπου τόσο η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία όσο και η εθνική εισαγγελική αρχή ισχυρίζονται ότι είναι αρμόδιες για τη διερεύνηση και την άσκηση ποινικής δίωξης της υπόθεσης.

⁶ Η «αρνητική σύγκρουση» στο παρόν αναφέρεται σε καταστάσεις όπου τόσο η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία όσο και η εθνική εισαγγελική αρχή ισχυρίζονται ότι δεν είναι αρμόδιες για τη διερεύνηση και την άσκηση ποινικής δίωξης της υπόθεσης και ότι η αρμοδιότητα ανήκει στην άλλη αρχή.

οποιαδήποτε αξιόποινη συμπεριφορά που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 2 ή 3 ή του άρθρου 25 παράγραφος 2 ή 3.

- ια) Σημειώνεται ότι η εθνική αρχή μπορεί να εγείρει «αρνητική σύγκρουση» επίσης σε περίπτωση παραπομπής από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 5, όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίζει να παραπέμψει στην εθνική αρχή μια υπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφοι 2 και 3, η τελευταία μπορεί να αποφασίσει να μην δεχθεί να αναλάβει την υπόθεση. Ωστόσο, η εθνική αρχή δεν έχει το δικαίωμα να απορρίψει παραπομπή για υπόθεση που εμπίπτει στη διάταξη του άρθρου 34 παράγραφος 1. Το μόνο είδος έρευνας που μπορεί να παραπεμφθεί σε εθνική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1, για την οποία είναι δυνατόν να εγερθεί αρνητική σύγκρουση, αφορά αξιόποινες πράξεις που αφορούν τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, όταν προκύπτει ότι το επίκεντρο της εγκληματικής δραστηριότητας δεν είναι η διάπραξη αξιόποινων πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1. Μια διαφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των εθνικών εισαγγελικών αρχών σχετικά με το κατά πόσον η αξιόποινη συμπεριφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 2, δηλαδή σχετικά με το ποιο είναι το επίκεντρο της εγκληματικής δραστηριότητας, μπορεί να τεθεί υπόψη της αρμόδιας εθνικής αρχής για την απόφασή της σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 6.

4.2. Κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σε περίπτωση διαφωνίας που μπορεί να προκαλέσει σύγκρουση αρμοδιοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 6 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία

- α) Όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίζει να εγείρει σύγκρουση μέσω της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 25 παράγραφος 6 του κανονισμού, ο(η) Ευρωπαίος(-α) εντεταλμένος(-η) εισαγγελέας υποβάλλει αιτιολογημένη αίτηση στην αρμόδια εθνική αρχή ζητώντας να κηρυχθεί η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αρμόδια για τη διερεύνηση της υπόθεσης, εφόσον κρίνεται σκόπιμο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.
- β) Όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία λαμβάνει πληροφορίες ότι ένας εθνικός εισαγγελέας ήγειρε σύγκρουση αρμοδιοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 6 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ο(η) Ευρωπαίος(-α) εντεταλμένος(-η) εισαγγελέας που έχει επιληφθεί της υπόθεσης, κατόπιν διαβούλευσης με τον(την) εποπτεύοντα(-ουσα) Ευρωπαίο(-α) εισαγγελέα και, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, υποβάλλει υπόμνημα στην αρμόδια εθνική αρχή. Ο(Η) Ευρωπαίος(-α) εντεταλμένος(-η) εισαγγελέας που έχει επιληφθεί της υπόθεσης θα εξηγήει γιατί η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία άσκησε την αρμοδιότητά της και θα παρέχει στην αρμόδια εθνική αρχή όλα τα σχετικά έγγραφα.
- γ) Όταν είναι αναγκαίο για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 25 παράγραφος 6, ο(η) Ευρωπαίος(-α) εντεταλμένος(-η) εισαγγελέας ζητά περαιτέρω σχετικές πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους τα

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης και οι αρχές των κρατών μελών,
σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2. ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΑΞΙΟΠΟΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΧΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑ ΤΙΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Σύμφωνα με το άρθρο 120 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου (στο εξής: ο κανονισμός για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία), η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι αρμόδια για κάθε αξιόποινη πράξη που εμπίπτει στην αρμοδιότητά της και διαπράχθηκε μετά τις 20 Νοεμβρίου 2017, υπό την προϋπόθεση ότι η εθνική έρευνα δεν έχει ήδη περατωθεί και ότι δεν έχει υποβληθεί κατηγορητήριο σε δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο.

Κατά πάσα πιθανότητα, κατά το πολύ πρώιμο στάδιο της επιχειρησιακής δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, οι εθνικές εισαγγελικές αρχές θα ενημερώνουν την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, για μεγάλο αριθμό υποθέσεων σε σχέση με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα μπορούσε να ασκήσει το δικαίωμα ανάληψης υπόθεσης.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με περίπου 2150 εν εξελίξει υποθέσεις (στο εξής «εκκρεμείς υποθέσεις»). Σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, κάθε μία από αυτές τις πληροφορίες θα ενεργοποιεί την προθεσμία των πέντε ημερών για τη λήψη απόφασης σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος ανάληψης υπόθεσης και, κατά συνέπεια, την υποχρέωση να ενημερώνονται οι εθνικές αρχές αναλόγως.

Σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να αναλαμβάνει μόνο εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες η άσκηση της αρμοδιότητάς της θα προσέδιδε προστιθέμενη αξία στη συνέχιση της έρευνας.

Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 40 παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, το οποίο καθορίζει τους κανόνες επαλήθευσης για τους σκοπούς της ανάληψης υπόθεσης, παραπέμπει στα ακόλουθα γενικά κριτήρια:

- α. η ωριμότητα της έρευνας·
- β. η συνάφεια της έρευνας ως προς τη διασφάλιση της συνοχής της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη·
- γ. οι διασυνοριακές πτυχές της έρευνας·
- δ. η ύπαρξη οποιουδήποτε άλλου ειδικού λόγου που υποδηλώνει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι καταλληλότερη για να συνεχίσει την έρευνα.

Στο πλαίσιο αυτό, το συλλογικό όργανο καθορίζει τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη από τους(τις) Ευρωπαίους(-ες) εντεταλμένους(-ες) εισαγγελείς για την ανάληψη εκκρεμών ερευνών σχετικά με αξιόποινες πράξεις που διαπράχθηκαν μεταξύ της 20ής Νοεμβρίου 2017 και της ημερομηνίας κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αναλαμβάνει τα καθήκοντα έρευνας και δίωξης που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό:

- α) Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα αναλαμβάνει:
1. έρευνες οι οποίες ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο σε επίπεδο Ένωσης ή θα μπορούσαν να βλάψουν τη φήμη της Ένωσης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η φήμη της Ένωσης ενδέχεται να διακυβευθεί σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο μόνο·
 2. έρευνες όπου υπάρχουν υποψίες ότι υπάλληλοι ή άλλο προσωπικό της Ένωσης, μέλη των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ή άλλοι δημόσιοι λειτουργοί⁷ έχουν διαπράξει την αξιόποινη πράξη·
- β) Εάν δεν πληρούνται οι απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να αναλάβει την υπόθεση εάν:
1. είναι συναφής για τη διασφάλιση της συνοχής της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη, ή
 2. υπάρχουν ειδικοί λόγοι που υποδηλώνουν ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι καταλληλότερη για να συνεχίσει την έρευνα
και
 3. η εναπομένουσα προθεσμία για την έρευνα και η διαδικαστική προθεσμία για την κατάθεση του κατηγορητηρίου δεν είναι συμβατές με τις πράξεις έρευνας που απομένουν προς διεξαγωγή, και δεν θέτει σε κίνδυνο την τακτική ολοκλήρωση της έρευνας
- γ) Με την επιφύλαξη των κριτηρίων που καθορίζονται ανωτέρω, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν θα αναλάβει, κατ' αρχήν, έρευνα εάν αυτή ξεκίνησε περισσότερο από δύο έτη πριν από την έναρξη λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 120 παράγραφος 2 δεύτερη πρόταση του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.
- δ) Σε κάθε περίπτωση, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα αναλαμβάνει έρευνες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, εάν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών σχετικά με την ανάληψη υπόθεσης.

⁷ Ο όρος «δημόσιος λειτουργός» χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 4 παράγραφος 4 και της αιτιολογικής σκέψης 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (οδηγία ΠΟΣ), και του άρθρου 2 στοιχεία α), β) και γ) της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς, περιλαμβανομένων λειτουργών διεθνούς δημόσιου οργανισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3: ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗ ΑΝΑΛΗΨΗ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ(ΤΙΣ) ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ(-ΕΣ) ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΥΣ(-ΕΣ) ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ

Οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές λαμβάνονται υπόψη από τον(την) Ευρωπαίο(-α) εντεταλμένο(-η) εισαγγελέα προκειμένου να αποφασιστεί να μην γίνει ανάληψη υπόθεσης για αξιόποινες πράξεις που επέφεραν ή ενδέχεται να επιφέρουν ζημία στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης κατώτερη των 100 000 EUR, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 8 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία:

Με την επιφύλαξη των εξουσιών του μόνιμου τμήματος επί του θέματος, οι Ευρωπαίοι(-ες) εντεταλμένοι(-ες) εισαγγελείς αποφασίζουν, ανεξάρτητα και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, να μην αναλαμβάνουν υπόθεση που αφορά τέτοιες αξιόποινες πράξεις, εκτός εάν:

- α) Δημόσιοι λειτουργοί, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2017 σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, είναι ύποπτοι για τη διάπραξη, υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, της αξιόποινης πράξης·
- β) Η έρευνα αφορά εγκληματική οργάνωση σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία·
- γ) Η έρευνα ενδέχεται να έχει αντίκτυπο σε επίπεδο Ένωσης ή θα μπορούσε να βλάψει τη φήμη της Ένωσης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η φήμη της Ένωσης ενδέχεται να διακυβευθεί σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο·
- δ) Η έρευνα έχει διασυνοριακή διάσταση στην οποία συμμετέχουν τουλάχιστον δύο κράτη μέλη συμμετέχοντα στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, θέτοντας την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ως ενιαία υπηρεσία, σε πιο αποτελεσματική θέση για την έρευνα και τη δίωξη·
- ε) Η έρευνα έχει διασυνοριακή διάσταση, με τη συμμετοχή τόσο των συμμετεχόντων κρατών μελών όσο και των κρατών μελών που δεν συμμετέχουν στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και/ή τρίτων χωρών, και οι εθνικές αρχές δεν προέβησαν σε καμία σχετική ενέργεια ή η έρευνα έχει καθυστερήσει σημαντικά·
- στ) Η εθνική αρχή δεν προέβη, και δεν ενδέχεται ή δεν δύναται να προβεί, σε σχετικές ενέργειες για την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης·
ή
- ζ) Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστεί μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες καταστάσεις και η αρμόδια εθνική αρχή δεν προέβη σε σχετικές ενέργειες και δεν ενδέχεται ή δεν δύναται να προβεί σε ενέργειες για την αντιμετώπισή της:

1. συγκεκριμένος κίνδυνος τα προϊόντα του εγκλήματος να διασκορπιστούν, να πωληθούν, να μεταβιβαστούν ή να καταστούν μη διαθέσιμα για δήμευση·
2. συγκεκριμένος κίνδυνος ο ύποπτος ή οι ύποπτοι να ενδέχεται να επιχειρήσουν να διαφύγουν ή προσπαθούν πράγματι να διαφύγουν τη δίωξη και τη δικαιοσύνη·
3. συγκεκριμένος κίνδυνος εκφοβισμού, βλάβης ή οποιασδήποτε προσέγγισης ενός ή περισσότερων βασικών μαρτύρων για την τροποποίηση της κατάθεσής τους·
4. συγκεκριμένος κίνδυνος καταστροφής, απόκρυψης ή μη διαθεσιμότητας σημαντικών αποδεικτικών στοιχείων·
5. κίνδυνος αύξησης της ζημίας στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4: ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΣΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3 και το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, το συλλογικό όργανο εκδίδει γενικές κατευθυντήριες γραμμές που επιτρέπουν στα μόνιμα τμήματα να παραπέμπουν μια υπόθεση στις αρμόδιες εθνικές αρχές στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- σχετικά με αξιόποινες πράξεις που επέφεραν ή ενδέχεται να επιφέρουν ζημιά στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης μικρότερη των 100 000 EUR, όταν το συλλογικό όργανο εκτιμά ότι, λόγω της βαρύτητας της αξιόποινης πράξης ή της πολυπλοκότητας της διαδικασίας στη συγκεκριμένη υπόθεση, δεν απαιτείται να προβεί σε έρευνα ή δίωξη σε επίπεδο Ένωσης και ότι η παραπομπή θα εξυπηρετούσε την αποτελεσματικότητα της έρευνας ή της δίωξης
- σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371, όταν η ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης δεν υπερβαίνει τη ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί σε άλλο θύμα

Σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, οι εν λόγω παραπομπές περιλαμβάνουν επίσης τυχόν άρρηκτα συνδεδεμένες αξιόποινες πράξεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 3.

1. Αξιόποινες πράξεις οι οποίες προκάλεσαν ή ενδέχεται να προκαλέσουν ζημιά στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης μικρότερη των 100.000 EUR

Σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, σχετικά με αξιόποινες πράξεις οι οποίες προκάλεσαν ή ενδέχεται να προκαλέσουν ζημιά στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης μικρότερη των 100 000 EUR, το μόνιμο τμήμα δύναται να παραπέμψει την υπόθεση στις αρμόδιες εθνικές αρχές, εκτός εάν:

- α) Δημόσιοι λειτουργοί, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, είναι ύποπτοι για τη διάπραξη, υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, της αξιόποινης πράξης·
- β) Η έρευνα αφορά εγκληματική οργάνωση σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία·
- γ) Η έρευνα ενδέχεται να έχει επιπτώσεις σε επίπεδο Ένωσης ή θα μπορούσε να βλάψει τη φήμη της Ένωσης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η φήμη της Ένωσης ενδέχεται να διακυβευθεί σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο μόνο·

- δ) Η έρευνα έχει διασυνοριακή διάσταση, στην οποία λαμβάνουν μέρος τουλάχιστον δύο κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, και/ή στην οποία συμμετέχουν τόσο συμμετέχοντα όσο και μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και κράτη μέλη, και/ή τρίτες χώρες, θέτοντας την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ως ενιαία υπηρεσία, σε καλύτερη θέση για την έρευνα και τη δίωξη·
- ε) Υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι η εθνική αρχή δεν θα προβεί σε σχετικές ενέργειες για την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης·
- στ) Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστεί μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες καταστάσεις και υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι η αρμόδια εθνική αρχή δεν θα προβεί σε σχετικές ενέργειες για την αντιμετώπισή της:
1. συγκεκριμένος κίνδυνος τα προϊόντα του εγκλήματος να διασκορπιστούν, να πωληθούν, να μεταβιβαστούν ή να καταστούν μη διαθέσιμα για δήμευση·
 2. συγκεκριμένος κίνδυνος ο ύποπτος ή οι ύποπτοι να ενδέχεται να επιχειρήσουν να διαφύγουν ή προσπαθούν πράγματι να διαφύγουν τη δίωξη και τη δικαιοσύνη·
 3. συγκεκριμένος κίνδυνος εκφοβισμού, βλάβης ή οποιασδήποτε προσέγγισης ενός ή περισσότερων βασικών μαρτύρων για την τροποποίηση της κατάθεσής τους·
 4. συγκεκριμένος κίνδυνος καταστροφής, απόκρυψης ή μη διαθεσιμότητας σημαντικών αποδεικτικών στοιχείων·
 5. κίνδυνος αύξησης της ζημίας στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης.

2. Αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 και όπου η ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης δεν υπερβαίνει τη ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί σε άλλο θύμα

Σχετικά με αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371, όπου η ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης δεν υπερβαίνει τη ζημία που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί σε άλλο θύμα, το μόνιμο τμήμα μπορεί, κατόπιν αιτήματος του άλλου θύματος, να παραπέμψει την υπόθεση στις αρμόδιες εθνικές αρχές, εάν:

- α) Το άλλο θύμα είναι δημόσιος οργανισμός ή φορέας κράτους μέλους, και
- β) Η αρμόδια εθνική αρχή είναι καταλληλότερη να διεξάγει έρευνα ή να ασκήσει δίωξη.